— et Par Aar efter at Planen havde set Lyset — blev hendes Plads taget af en anden Amerikanerinde, Mrs. Chapman Catt. Tanken var at skabe en Alliance, der skulde bestaa af Landsforbund fra alle civiliserede Nationer. Der skulde dannes et internationalt Søsterskab, hvis Medlemmer — støttende sig til hinanden, opmuntrende og belærende hinanden — hver i sit Land skulde arbejde fremad mod det næste Trin paa Kulturens Trappestige: en Forfatning, der anerkender Kvindens statsborgerlige Ligestilling med Manden.

Til Ledere valgtes en Bestyrelse paa 5 Kvinder fra forskellige Lande, og det blev bestemt i Lovene, at Bestyrelsen ikke maatte gribe ind i de forskellige Nationers Arbejdsmaade, idet man ansaa det for formaalstjenligt, at hvert Landsforbund virkede for Valgret paa sin Maade og i Overensstemmelse med de Forhold, som herskede i vedkommende Land.

1902—1909.

Bestyrelsens Virksomhed har bestaaet i at vække Interesse og Forstaaelse for Bevægelsen i alle for denne tilgængelige Lande og at opmuntre Kvinderne til at organisere sig i Valgretsforeninger. Med dette Maal for Øje har den udsendt oplysende Skrifter, samt Talere, der er rejst fra Land til Land. Arbejdet har været meget lønnende. Medens Alliancen ved sin Begyndelse i 1902 kun omfattede 5 Lande, bestaar den nu af Landsforbund fra 18 forskellige Lande, der tilsammen repræsenterer 21 Nationer.

Mrs. Catt.

Naar det i Løbet af faa Aar er lykkedes at naa til dette Resultat, skyldes det naturligvis først og fremmest den Omstændighed, at Nutidens Kvinder gennemgaaende er modne nok til at forstaa Valgrettens Betydning. Men meget skyldes den gode Ledelse samt Præsidenten, Mrs. Catts, Arbejdsevne og fremragende personlige Egenskaber. Det er en Selvfølge, at den, der skal lede en saa omfattende Bevægelse og skabe Samarbejde mellem saa forskelligartede Elementer, der afviger baade i politiske og religiøse Anskuelser, i Nationalegenskaber, Udvikling og Naturel, som har hjemme i alle mulige Lande med forskellige Forfatninger og tilhører Nationer, mellem hvilke der undertiden hersker bittert Fjendskab gennem Generationer — hun maa være i Besiddelse af et omfattende Kendskab til de enkelte Staters Forfatning og Historie, en klar Hjerne og en ikke almindelig Evne til at organisere. Men foruden dette ejer Mrs. Catt de sjældne Egenskaber, der ytrer sig gennem en stærk personlig Paavirkning. Man har Følelsen af at staa overfor en nobel og retlinet Karakter. Hendes varme og faste Overbevisning virker opmuntrende. Og endelig har hendes Væsen megen Charme; det er roligt og udpræget kvindeligt.

Rusland og Italien.

De, der fulgte Kongressens Møder med Opmærksomhed, høstede et nyt Udbytte gennem Beretningerne om Arbejdet i de forskellige Lande. Det er forklarligt, at der Jorden over arbejdes under højst uensartede Vilkaar, og særlig besværlig former Virksomheden sig i de Lande, hvor store Skarer af Kvinder har givet sig et klerikalt Herredømme i Vold samt der, hvor Underklassen er saa dybt uvidende, at den er næsten utilgængelig for Oplysning om Sagen. Det sidste gælder f. Eks. Rusland og Italien, hvis Delegerede — Madame Mirovich fra Moskva, og Marchese Pelicano fra Lombardiet — berettede herom. Fru Mirovich er en meget tiltalende Skikkelse. Hun udgav i sin Tid en Del Skrifter om den franske Revolution, der hurtigt blev forbudt, ofrede sig dernæst for en Forbedring af Undervisningsvæsenet, hvilket ogsaa blev hindret, og tog endelig fat paa en Journalist- og Foredragsvirksomhed, under hvilken hun dannede: »Russisk Forening for Kvindens Rettigheder«, som hun nu vier sin Tid og sine Kræfter. De mange Smaatræk, hun beretter om den russiske Regerings Vilkaarlighed og Indgreb, kaster et klart Lys over, hvor usigelig besværligt Arbejdet maa forme sig i dette Land, og hvilket Fond af Energi, Udholdenhed og Mod det kræver af sine Ledere. Marchese Pelicano, der har skabt en Valgretsforening i Norditalien, hører ligeledes til de Skikkelser, man mindes, især fordi hun hører til en Stand, der skildres som ret letlevende og nydelseskær: den italienske Adel. Men ikke des mindre har hun valgt denne alvorlige Gerning. Hun ligner en ung Pige, skønt hun er Moder til 7 Børn.

Finland.

Af stor Interesse var Frk. Furuhjelms Beretning om, hvorledes de finske Kvinder har brugt Valgretten først og fremmest som gode Statsborgere, og i næste Række har tænkt paa deres Kønsinteresser. Bl. a. kan nævnes, at de i stort Tal har stemt paa en Landdagsmand, der havde været en ivrig Modstander af Kvindevalgrettens Indførelse. Men de valgte ham, fordi de vidste, at han vilde arbejde for en Sag, der var af Betydning for hele den finske Nation.

Den norske Regerings Repræsentant

Den norske Regering havde paa Statens Regning sendt Fru Statsminister Quam som Repræsentant for Landet, og den norske Dronning sendte en telegrafisk Hilsen til Kongressen — to Ting, der var vel egnede til at opmuntre Deltagerne. Ogsaa fra andre Lande, hvor Kvindens politiske Valgret er indført, var der mødt Udsendinge, saaledes fra Australien og Utah i de forenede Stater, ligeledes mødte der en Taler fra Øen Man, som har sin egen Forfatning med almindelig Valgret for begge Køn.

Mandsligaer.

Et nyt Træk i Arbejdet for Kvindevalgret er Mandsligaer, hvoraf der findes en i England og en i Holland. De samler kun mandlige Medlemmer og arbejder forøvrigt som andre Foreninger. Men desforuden har de paataget sig den særlige Opgave at sende Talere og Repræsentanter til Møder, hvor der ikke formenes Kvinder Adgang til at tale, for at Kravet ogsaa kan blive fremholdt ved slige Lejligheder. Det er Tanken at skabe en international Mandsliga, og hvis det lykkes, vil det være et særligt virkningsfuldt Led i Arbejdet.